



Emile Raes en de Kruisweg van het Dominicanenkerkje

Danny Lannoy

Het dominicanenkerkje vóór de aanbouw van het kloosterpand.

Emile Raes werd te Doornik geboren in 1907 en won er als jonge telg de prijs voor tekenkunst. Hij startte als autodidact met schilderen in olieverf, maar door een allergische reactie met terpentijn schakelde hij over naar de techniek van houtskool en pastel.

Op zijn 17de werkte hij korte tijd als leerling in het atelier van Jakob Smits; door een verkeersongeval kwam daar abrupt een einde aan. Gedurende WO II vluchtte de familie Raes naar Boulogne in Frankrijk; bij de terugkomst bleek het huis geplunderd te zijn. Alle kunstwerken waren vernietigd of gestolen.

In 1947 kwam Emile naar Duinbergen en bouwde er een eigen villa; een woning met een enorme lichtinval, sfeervol en doelgericht, waar hij tot aan zijn overlijden in 1986 woonde. Zijn huis was zijn werkruimte; hij gaf er dan ook regelmatig tentoonstellingen zowel binnen als in de tuin.

Raes ging zich verder verdiepen in religieuze beeldhouwwerken, abstract boetseerwerk en keramiek.

De Paters Dominicanen hadden reeds lang de intentie een "Kruisweg" te laten ontwerpen voor het kloosterpand van het kerkje in het Zoute. Verscheidene beeldhouwers en kunstenaars kregen de gelegenheid een voorstel uit te werken.

Emilie Raes had contacten met pater Dewilde en toonde hem een gesculpteerde piëta in een Kongolese houtsoort. Lang moest niet meer worden gediscuterd en Raes kreeg de opdracht voor de "Kruisweg". De inwijding van de kruisweg vond plaats op Goede Vrijdag in 1948.

Raes gebruikte Wengéhout voor zijn 14 staties. De lijdensstaferelen werden enkel weergegeven door "handen en gezichten". Het totale werk was bovenal origineel en straalde een zekere vroomheid uit en de staties waren de subtiel maar concrete vertalers van het lijden. "De uitdrukking van een gebed waarin de inspiratie en het geloof verenigd zijn" schreef men. Het zijn getormenteerde gezichten met verkrampte of uitgestoken handen.

Raes beheerste zijn onderwerpen; één van zijn middelen was de rol die de kunstenaar voortreffelijk aan de gebeitelde handen toebedeelt.

"Een taal van Gezichten en Sprekenden Handen"

In het religieus tijdschrift "L'artisan et les arts liturgiques" uitgegeven door de Benedictijnen van de abdij te St. Andries werd in 1948 een volledig nummer gewijd aan de kruisweg van het Zoutekerkje. (Dom Walter Willems).



De sierlijke kloostergang naar de beelden van Haes nu nog te zien zijn.



Enkele detailsbeelden van de houten kunstwerken.



Foto : D. Overstraete